

עולי רגל לקתדרלת Nidaros בטרונדהיים

מלך אולב השני האראלדסון נפל בקרב על Stiklestad ממזרח לטרונדהיים ב-29 ליולי 1030. למחרת בלילה הוא נקבר בטרונדהיים. שנה לאחר מכן הבישוף המקומי בחן את הגופה וגילה שהיא שלמה ומפיצה ניחוח ושהציפרנים גדלו, ואז הוא הכריז על המלך המת כקדוש. לא עבר זמן רב וניסים ונפלאות החלו להתרחש בסביבה ואנשים החלו לעלות לשם לרגל מכל רחבי אירופה, ובהדרגה נבנתה במקום קתדרלה עצומה. מסורת העליה לרגל נמשכת עד עצם היום הזה. דרכי העליה לרגל מגיעות לקתדרלה מכוונים שונים. דרך אחת יוצאת מאוסלו, כ-400 ק"מ דרומה. דרך אחרת, באורך של כ-500 ק"מ, מתחילה בחוף הים הבלטי בשוודיה, במקום בו עלה המלך בן ה-35 לחוף ביולי 1030 והחל במסעו עם צבאו במטרה לנצח את נורווגיה ולהחזיר לעצמו את הכתר. לשרות המהלכים יש מקומות מסודרים לעצירה ללינת לילה במחיר סביר.

אחת מעולות הרגל הידועות היא קריסטין, בתו זהובת השער של האביר לוורנס, דמות ספרותית פרי דמיונה של הסופרת הנורווגית סיגריד אונדסט, חתנת פרס נובל לספרות לשנת 1928. באחד מימי יולי, אולי בעשור השני של המאה ה-14, היא יצאה לדרכה ברגלים יחפות עם תינוקה קשור בבטחה על גבה. "בשק שהיה תלוי על צווארה הניחה את עטרת הזהב, כסף ומעט לחם ומלח. היא נטלה את המוט בידה, קדה קידה עמוקה בפני הכומר והחלה לפסוע בדממה בשביל העולה ליער בכיוון צפון." לאחר מסע של עשרים המילין, מייל נורווגי שווה לעשרה ק"מ, הגיעה ליעדה. "שלוש פעמים הקיפה את הכנסייה מבפנים, מתפללת. קירות האבן האדירים נתמכים בעושר המבלבל של עמודים, קשתות וחלונות, המשטח הנטוי של הגג שנראה בחטף, המגדל, זהב הצריח המתנשא למרומים – קריסטין כרעה תחת משא חטאה." (קריסטין לוורנסדטר, כרך שני, פרק 6. תרגום: דנה כספי)

כתובת הטיפ באתר למטייל: